

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικοῦ:

Ετησία λέβα 15
Εξαμηνίος 8

Εξωτερικοῦ:

Ετησία φράγκα 20
Εξαμηνίος 12

✽✽✽

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς
διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ
γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπεζῆς
δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

✽✽✽

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ»
ἐν τῇ ᾠ. τμηματὶ Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχο
διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα
στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ ΛΕΒΟΥ

✽✽✽

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνοντα
ἰδιαίτερα συμφωνίαι

✽✽✽

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ»
ἀποστελλόμενα χειρόγραφα
δηλοῦνται τὸν τόπον τῆς προ-
λεόσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὅπ' ὄψει.

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσοῦ».

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΟΝ

ΒΑΤΕΜΒΕΡΓ

Ιδιαίτερα ἀνταπόκρισις «Ὀδησοῦ»

Ἐν Σοφίᾳ 14 Νοεμβρίου 1893

Ἀλέξανδρος ὁ Βάτεμβεργ ἀπέ-
θανεν! Ὁ ἥρωας τῆς Σλιβνίτσης, τοῦ
Πιρότ καὶ Δραγομάν ἐτερμάτισε τὸν
βίον ὡς καὶ πάντες οἱ θνητοὶ ἐν
τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας πλήρης σφρι-
γους καὶ ζωῆς, πλὴν ἀφίνει διὰ
τὴν βουλγαρικὴν ἱστορίαν μνήμην
ἐνδοξον, παρελθὼν μέγα καὶ μεστὸν
πράξεων τοιούτων, οἷαι ἀναδείκνυ-
σιν ἀληθεῖς ἥρωας τοὺς κατορθωτὰς
αὐτῶν ὧν εἰς καὶ ὁ ἀρτίως θανὼν
Ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ἦν τοσοῦ-
τον ἡγάπησεν, ὥστε οὐ μόνον τὸν
θρόνον ἀλλὰ καὶ τὴν ζωὴν ἔτι αὐ-
τὴν ἦτο πρόθυμος νὰ θυσιάσῃ ἵνα
ἐξιλεώσῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς βουλ-
γαρικῆς ἀνεξαρτησίας!

Ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις ὅτι ἀπὸ στόμα-
τος εἰς στόμα ἐφέρετο ἀνὰ τὰς πρω-
τεύουσας Βουλγαρικὰς πόλεις ἀπὸ
τῆς ἀνεγγεῖας τοῦ θανάτου τοῦ
πρώτου ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας!
Επὶ τῇ νύκτι ἐν τῇ γῇ ἐκεί-
νῃ ἦν τοσοῦτον ἡγάπησεν καὶ ὑ-
πὲρ ἧς γενναίως ἡγωνίσθη ὁδηγῆ-
σας τροπαιοῦχα τὰ βουλγαρικὰ ὅπλα
ἐπὶ τοῦ παθίου τῆς τιμῆς, καὶ ὁ
πόθος οὗτος τοῦ Βάτεμβεργ ἐπλη-
ροῦτο χθὲς Κυριακὴν τοῦ σεπτοῦ
νεκροῦ ἀνακομισθέντος εἰς Βουλγα-
ρίαν ἐκ Γ κ ρ ᾱ τ ς ὅπου ἀπὸ τριῶν
ἡμερῶν εἶχεν ἀφίσει τὴν ὑστάτην
πνοήν.

Ὁ νεκρὸς ἐκ Γκράτς καθ' ὅλους
τοὺς Αὐστριακοὺς σταθμοὺς ἐγένε-
το ἀντικείμενον ἐνδείξεως τιμῶν
ἀληθῶς ἡγεμόνων, ἐν Βελιγραδίῳ
ὅπου ἔφθασε τὴν 1-ην ὥραν μ. μ.
οἱ γείτονες Σέρβοι ἐδείξαν ἀληθῶς
γενναιοφυλίαν τοιαύτην ἥτις τιμᾶ
αὐτοὺς ὡς λαοῦ τυχόντος πολιτισμοῦ
καὶ ἀναπτύξεως καὶ γινώσκοντος
νὰ ἐκτιμᾶ δεόντως τὴν ἀνδρείαν
καὶ τὰς στρατιωτικὰς ἀρετὰς. Ἐν
τῇ σταθμῇ τιμητικῇ φρουρᾷ ἐξ ὁ-
λων τῶν Σερβικῶν ὅπλων ὑπὸ τὴν
ἀρχηγίαν τοῦ συνταγματάρχου Σρέ-
τσκοβιτς ἀντιπροσώπου τοῦ βασιλέ-
ως τῆς Σερβίας Αλεξάνδρου, συνώ-
δευσε τὸν νεκρὸν μέχρι τῶν μεθο-
ρίων.

Ἐν Τσάριβδρὸδ ὁ εἰρμὸς ἔφθασε
τὴν 12 15 λεπτά. Αὐτόθι τὸν σε-
πτὸν νεκρὸν ἐδεξιώθησαν ὁ πρωθυ-
πουργός κ. Σταμπολῶφ ἀντιπροσω-
πεῖα τῆς Σοβράνιας, καὶ διάφοροι
ἄλλοι ἀντιπρόσωποι ἐγγχωρίων σω-
ματείων ἀπὸ πρωΐας δι' ἐκτάκτου
ἀμαξοστοιχίας μεταδάντες αὐτόθι
οἵτινες καὶ παρέλαβον τὸν νεκρὸν

κατόπιν σπονδῆς ἐν τῇ μέρῃ ἀκρι-
βῶς ἐκείνῃ ὅπου ὁ πρῶτος Ἡγεμὼν
τῆς Βουλγαρίας πρὸ 8 ἀκριβῶς ἐ-
τῶν ἡγωνίσθη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερί-
ας. Ἐν Σλιβνίτση 21 κανονοβολισμὸς
ἀνήγγειλαν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ νε-
κροῦ, ἐκεῖ δὲ ἀπεδόθησαν αὐτῷ αἱ
δέουσαι τιμαί.

✽ ✽

Ἡ πρωτεύουσα ἀπὸ θαλυτάτης
ἔτι νυκτὸς ἦτο ἀνάστατος. Ἐκτακτα
τραῖνα μετέφερον ἐκ τῶν διαφόρων
πόλεων καὶ χωρίων περὶ τὰς 3 χι-
λιάδας ἀνθρώπων οἵτινες ἐσπεύδον
νὰ παραστῶσιν εἰς τὴν νεκρικὴν
πομπήν. Ἡ πόλις ἅπασα ἦν βεβο-
θυσμένη εἰς πένθος ἐκδηλούμενον
διὰ τῶν μελαινῶν σημαίων καὶ με-
λανῶν σημάτων ἅτινα περιέβαλλον
ἅπασαν τὴν πόλιν. Ἀπὸ τῆς 12-ης
ἡδὴ ὥρας ἤρξατο κατὰ σωροὺς κα-
τερχομένον τὸ πλῆθος ἐν τῇ στα-
θμῇ, διάφορα δὲ στρατιωτικὰ ἀ-
ποσπάσματα παρεϊσσαντο κατὰ μὴ-
κος τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ Φερδινάνδου
τοῦ Α! ἐν ἐπισήμῳ δὲ στολῇ ἀνι-
πρόσωποι ὅλων σχεδὸν τῶν δήμων
καὶ ἰδιωτικῶν σωματείων τῆς Βελ-
γαρίας ἐλάμβανον τὰς ὀρισμένας
θέσεις πρὸς κατάθεσιν ἐν τῇ σο-
ρῇ στεφάνων. Τὴν 3 ὥραν ὁ Ἡγε-
μὼν Φερδινάνδος ἐν στολῇ στρατη-
γοῦ κατήλθεν εἰς τὸν σιδηροδρομι-
κὸν σταθμὸν μετ' ὀλίγα δὲ λεπτά
ἀφίκετο καὶ ἡ νεκροφόρος ἀμαξο-
στοιχία. Τὸν νεκρὸν ὑποδέχθη ὁ Α.
Β. Γ. ὁ Ἡγεμὼν, λόχοι δὲ τοῦ Α!
συντάγματος τοῦ Αλεξάνδρου Α! ἀ-
πέδωκε τὰς στρατιωτικὰς τιμὰς ὑ-
πὸ τὸν κρότον τῶν πυροβόλων καὶ
τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς ἀνακρου-
ούσης τὸν πένθιμον ὕμνον. Τὸν νε-
κρὸν συνώδευον οἱ δύο ἀδελφοὶ τοῦ
μακαρίτου πρίγκιπες Ε ρ ρ ι κ ο ς
καὶ Ἰ ω σ ῆ φ Βάτεμβεργ, ὁ κό-
μης Ε ρ μ π ᾱ χ Σ ι ἔ ν μ π ε ρ γ ᾱ ν-
τιπρόσωποι τῆς κομῆσεως Χαρτε-
νάου, ὁ στρατηγὸς Μ π ἔ ρ ρ ν χ ε ρ
ἀντιπρόσωποι τοῦ Μεγάλου Δουκὸς
τῆς Εσθας, ὁ ταγματάρχης βιρῶ-
νος Μπιγκελπὲν ἀυλάρχης τοῦ πρῶ-
του Ἡγεμόνος καὶ ὁ κ. Μ ἔ γ κ ε ς
πρῶτον μουσικὸς γραμματεὺς τοῦ ἀ-
ποθανόντος Ἡγεμόνος.

Τῆς σοροῦ κατατεθείσης ἐπὶ νε-
κροφόρου ἀμάξης συνορμένῃς ὑπὸ 8
ἡγεμονικῶν ἵππων, ὁ κ. Σταμπολῶφ
ἐνδοκρὺς ἐξεφώνησε λαμπρὸν ἐγ-
κώμιον εἰς τὸν πρῶτον ἡγεμόνα τῆς
Βουλγαρίας συγκινήσαντα μέχρι δα-
κρύων τὸ παρῆτος πλῆθος. Ὁ ρή-
τωρ διεκρίτετο πολλάκις ὑπὸ λυγ-
μῶν, δύνανται τις δὲ νὰ εἴπῃ ὅτι
τοῦτ' αὐτὸ οἰμωγαὶ ἠκούοντο ἐξερχό-
μεναι ἐκ τοῦ παρῆτος πλῆθους.
Λοποῦμαι πολὺ διότι ἔνεκεν τοῦ

συνοστιζομένου λαοῦ καὶ τῆς δια-
κακομένης ὑπὸ τῶν συνεχῶν λυγ-
μῶν φωνῆς τοῦ κ. Σταμπολῶφ, δὲν
ἠδυνήθη νὰ κρατήσω τὴν εἰρήμην
τοῦ λόγου τοῦ ὅστις δυστυχῶς καὶ
δὲν ἐδημοσιεύθη ἔτι. Ὅτι δὲ ἐξή-
γαγον ἐκ τοῦ ὅλτου συμπεριλαμβά-
νεται ἐν τῇ ἐξῆς! Μετὰ ὅκτω
ὅλα ἔτη ἐπιστρέψεις εἰς τὴν γῆν
ἐκείνην ἣν τόσον περιπαθῶς ἡγά-
πησας, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας
τῆς ὑπῆλξας τοσοῦτον ἐνδόξως ἡγω-
νίσθης! Εὐλογημένος ὡς ἀληθῆς
πατριώτης ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώ-
σεως αὐτῆς, ἔδωκες τὴν κεφαλὴν
σου αὐτὴν εἰς ἀντάλλαγμα τῶν πο-
θούτων τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ὑπο-
δούλωσιν. . . . Κλαύσατε ἀδελφοὶ
Βούλγαροι, χύσατε ποταμοὺς δα-
κρύων, διότι μεγάλη εἶναι ἡ πλῆ-
ξασα τὸ ἔθνος συμφορά! . . . Σὺ
δὲ ἱερὰ σκιά τοῦ μακαρίτου ἡ ἐν
ὕδασι χοροβατοῦσα τοῖς ἀγωνι-
σθεῖσιν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν
ἐθνῶν αὐτῶν βασιλεύει, ἐπίβλε-
πε εἰς οὐρανὸν τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν
ἔργον καὶ μεσίτευσεν τῷ βασιλεῖ
βασιλέων θεῷ ὅπως τιμωρήσῃ τοὺς
ἐχθροὺς τῆς ἐλευθερίας
τῆς Βουλγαρίας! Ὁ λόγος
τοῦ κ. Σταμπολῶφ ἐνεποίησεν σπυ-
δαίαν ἐντύπωσιν. Ακολούθως ἡ πομ-
πὴ ἐξεκίνησεν ὡς ἐξῆς. Προηγείτο
ἔφιππον σῶμα τῶν χωροφυλάκων, ὁ
ἀστυνόμος τῆς πόλεως Σοφίας, εἰ-
πετο ἡ ἡγεμονικὴ φρουρὰ διακρινο-
μένη διὰ τὴν ἐπιδεικτικὴν καὶ με-
γαλοπρεπὴ στολὴν τῆς ἡκολούθει
ὁ φρουράρχος Σοφίας μετὰ τοῦ ἀρ-
χιτοῦ τοῦ ἐπιτελείου καὶ τῶν ὑ-
πασπιστῶν, ἤρχετο ἀκολούθως τὸ
1 τάγμα τοῦ Αλεξάνδρου Α! εἶτα
τὸ σύνταγμα τοῦ Ἡγεμόνος Φερδι-
νάνδου, κατόπιν ὁ βουλγαρικὸς κλη-
ρὸς προεξάρχωντος τοῦ μητροπολί-
του Σοφίας ἐν στολῇ, οἱ θρησκευ-
τικοὶ ἀρχιερεῖς τῶν λοιπῶν ἐθνοτή-
των, καὶ ἀκολούθως 10 ἀξιωματι-
κοὶ φέροντες τὰ παράσημα ἀνερ-
χόμενα εἰς 50 περίπου! Ακολού-
θως δύο νεκροφόροι ἀμαξαὶ πλή-
ρεις βαρυτίμων στεφάνων, λόγος ἐκ
τοῦ συντάγματος Αλεξάνδρου Α. ἀ-
κολούθως ἡ φέρουσα τὸν νεκρὸν ἀ-
μαξία κατατεθειμένη ἐν ἀπλῇ ἀλ-
λά βαρυτίμῳ κλειστῇ θήκῃ. Τὰς
ταινίας ἐκράτουν 4 ἀξιωματικοὶ τῶν
ἐπιτελῶν ἐκ τῶν χρηματισάντων
ὑπασπιστῶν τοῦ Ἡγεμόνος. Τὴν νε-
κροφόρον ἀμαξίαν περιέβαλλε στίφος
μαθητῶν καὶ διαφόρων ἀντιπροσω-
πῶν φερόντων στεφάνους μετ' ἐπι-
γραφῶν ἀνερχομένων εἰς 800 περί-
ων, μετ' ὃ ἡκολούθει πεζὴ ἡ Α.
Β. Γ. ὁ Ἡγεμὼν ἔχων ἐνθεν καὶ
ἐνθεν τοὺς ἀδελφούς του μακαρίτου

ἐν προφανεῖ συγκινήσει καὶ θαθεῖ
πένθει διαζωγραφουμένῳ ἐν τῇ
προσώπῳ αὐτῶν. Ακολούθως ἐπρό-
εδροστοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τὸ
προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, οἱ ξένοι δι-
πλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι, τὸ ὑπερ-
γικὸν σῶμα, τὸ ἱππικὸν τοῦ «Αγ.
Αλεξάνδρου» οἱ ἐθνικοὶ ἀντιπρό-
σωποι, οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, καὶ
πλῆθος ἄπειρον λαοῦ. Τὴν νεκρι-
κὴν πομπὴν ἐκλείει τὸ πυροβολικόν.

Ἡ πομπὴ διὰ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ
Βιτόσσης κατηρθύνθη εἰς τὸν κα-
θεδρικὸν ναὸν ἐνθα ἐψάλη τρισάγι-
ον, μετ' ὃ ἐν τῇ αὐτῇ τιμῇ καὶ
τάξει κατηρθύνθη εἰς τὸ παρεκκλή-
σιον τοῦ Αγ. Γεωργίου (πρώην Τσα-
μίον) ὅστις ὠρίσθη πρὸς ταφήν τοῦ
σεπτοῦ νεκροῦ. Ἀμα τὴν καταθέσει
τοῦ νεκροῦ ἐν τῇ ναφ' ὁ στρατὸς
ἐξεκένωσε τὰ πυροβόλα ὅπλα, ὁ δὲ
Ἡγεμὼν Φερδινάνδος λίαν συγκε-
κινημένος ἐξεφώνησε σχεδὸν τὰ ἐ-
ξῆς: «Ὡς κυρίαρχος τῆς Βουλγαρίας,
ὡς ἀνώτατος ἀρχηγὸς τοῦ βουλγα-
ρικοῦ στρατοῦ, ὡς διοικητὴς ὁλο-
κλήρου τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους ἀ-
φιερώ ἐνταῦθα τὸ σεπτὸν λείψανον
τοῦ Αλεξάνδρου Βάτεμβεργ Α! ἡγε-
μόνος τῆς Βουλγαρίας, καὶ παραδί-
δωμι αὐτὸ τῇ γῇ ταύτῃ ἣν λίαν ἡ-
γάπησεν καὶ ἐπόθησεν καὶ ὑπὲρ ἧς
γυθοσύνως ἡγωνίσθη. Τὸν πατριω-
τισμὸν αὐτοῦ προβάλλω παράδειγμα
πᾶσιν ὑμῖν, ἐν ὀνόματι δὲ σύμπαν-
τος τοῦ Βουλγαρικοῦ ἔθνους προ-
τρέπω ἵνα ἐξ ὅλης καρδίας πᾶς Βούλ-
γάρος ἐκφωνήσῃ ἵνα ἡ μνήμη Αὐ-
τοῦ ἡ αἰωνία καὶ ἱερὰ!

Κατόπιν τούτου ἐληξεν ἡ ὁσφ
συγκινητικὴ τόσῃ καὶ ἐπιβλητικῇ
καὶ πρωτοφανῇ διὰ τὰ χρονικά
τῆς Βουλγαρίας τελετὴ ἡ προκαλέ-
σασα κρουνήδον τὰ δάκρυα ὅλων
τῶν παρεσθέντων ἐξ οὗ ἐξάγεται
ἡ συμπάθεια ἧς ἀπῆλθε παρὰ
τῇ βουλγαρικῇ λαφ' ὁ πρῶτος Ἡ-
γεμὼν τῆς Βουλγαρίας Αλεξάνδρος
Βάτεμβεργ ὁ πρῶτος οὗ ἡ μνήμη
αἰωνία!

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΛΟΓΟΝ

Τὸ σχέδιον εἰς τὸν βασιλικὸν
λόγον τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τῆς πλει-
ονοψηφίης τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν
βουλὴν ἔχει ὡς ἐξῆς:

Μεγαλειότατε,

Μετὰ χαρᾶς οἱ ἀντιπρόσωποι
τοῦ ἔθνους εἶδον τὴν Ὑμετέραν

Μεγαλειότητα ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Δικαίως ἡ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ φιλοπατρία, διὰ πολλῶν θυσιῶν περιφανῶς ἀποδειχθεῖσα, ἐμπνέει τῇ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι τὴν πεποίθησιν, ὅτι εὐπρόσδεκτος ἔσται παρ αὐτῇ πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν κοινῶν. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἀληθῶς ἔτη, καθ' ἃ μετὰ τὴν ἐπιδιώξιν πάσης ἐφικτῆς οἰκονομίας, αἱ δυσχερεῖς περιστάσεις, ἃς εἰσέτι διανύομεν ὑπηγόρευσαν τὴν ἐπιβολὴν φόρων βαρέων, ἀλλὰ μὴ ὑπερβαινόντων τὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μετὰ πατριωτικῆς προθυμίας ὑπεβλήθη εἰς πάντα τὰ βάρη, ἅτινα οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ ἔκριναν σκόπιμα διὰ τὴν ἀκεραίαν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν ὑποχρεώσεων τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου πεποιθῆσιν τῇ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι πλεονέκτα συμμεριζόμενοι οἱ τοῦ λαοῦ ἀντιπρόσωποι, ἀμέριστον θέλουσι παράσχει τὴν συνδρομὴν αὐτῶν εἰς τὴν κυβερνήσιν πρὸς πραγμάτων ἔργον τοσοῦτον οὐσιαστικῶς σχετιζομένου πρὸς τὸ μέλλον τῆς χώρας.

Τὰ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βασιλῆς γενόμενα ἐξετασθήσονται ἐν πνεύματι νομιμότητος, ὥπως διευθετηθῇ ἡ ἀνώμαλος κατάστασις ἡ κρατοῦσα μετέωρον τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους, πᾶν δὲ μέτρον ὑποβληθὲν ὡς ἐπὶ τῇ ψήφῳ τῆς Βουλῆς ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν, οἵτινες περιβεβλημένοι τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Στέμματος καὶ ἐκπροσωποῦντες τὴν γνώμην τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀνέλαβον ἄρτι τὴν ἀρχὴν θέλει τύχει τῆς ἀμέσου ἡμῶν ἐρεῦνης, ἵνα ἐν εὐκρινεῖ συμπτῶσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς κυβερνήσεως ἀρθῇ ὁ προκύψας συγκλονισμὸς τῆς δημοσίας πίστεως ὡς ἐκ τῆς ἐπιτελεσθείσης ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ δημοσίου χρέους ριζικῆς ἀλλοιώσεως τῶν συμπεφωνημένων, ἐπιτευχθῇ δὲ καὶ ἐξασφαλισθῇ ἡ μέχρι τοῦ ἀνωτάτου δυνατοῦ ὁρίου ἀπότισις τῶν χρηματικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους.

Ἐν τῇ ἐνδελεχεῖ αὐτῆς μερίμνῃ περὶ τῆς ὅσον οἶόν τε ταχείας διαρρυθμίσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας ἡ Βουλὴ ἀπεκδέχεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ τὴν εἰσηγήσιν μέτρων προσφόρων πρὸς παγίωσιν τοῦ εὐτυχῶς ἤδη ἐπιτευχθέντος ἰσοζυγίου ἐν τῇ προϋπολογισμῷ διὰ τῶν ψηφισθέντων

νομοθετικῶν μέτρων καὶ τῆς ἐν ἀγαθῇ διαχειρίσει ἐφαρμογῆς αὐτῶν, μεθ' ὧν τὰς παρεμπιπτούσας διακοπὰς. Ἀλλ' ἵνα ἡ διηνεκὴς ὑπαρξὶς τοῦ ἰσοζυγίου τούτου καταστῇ ἀναμφισβήτητος ἀλήθεια καὶ παύσῃ ἐξαρτωμένη ἐκ περιστάσεων ἀπροόπτων, ἀνάγκη ἐπιρρώσεως τῆς ἑθνικῆς παραγωγῆς διὰ γενναίας ἐνισχύσεως τῆς ἑθνικῆς Τραπεζίης, ὅπως σύμπασα ἡ ἐγχώριος ἐργασία, εὐχερῶς ἐξευρίσκουσα τὰ ἀναγκαῖα αὐτῇ κεφάλαια, διακανονισθῇ ἀνέτως καὶ αποτελέσῃ ἐδραῖαν βάσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους, ἀνάγκη δὲ προσέτι συντόνου ἀποφάσεως πρὸς ἀφαίρεσιν ἀπὸ τῆς κυκλοφορίας παντὸς τοῦ χάριν μόνον τῶν ἀναγκῶν τοῦ δημοσίου προστεθέντος εἰς αὐτὴν ποσοῦ τραπεζικῶν γραμματίων, καὶ κατ' ἀκολουθίαν, πρὸς βαθμιαίαν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ὅπως διαρρυθμιζομένων σταθερῶς τῶν νομισματικῶν συναλλαγῶν ἐκλίπωσιν ἐφεξῆς αἱ ἀπότομοι διακυμάνσεις, αἱ δεινῶς συνταράττουσαι τὴν τε δημοσίαν καὶ τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν.

Εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀποσιωπούσῃ Βουλῇ, τὰ μάλιστα προθύμως ἐπιληρηθήσεται τῆς μελέτης καὶ πάσης προτάσεως ἀναγομένης εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ἄλλων πολιτικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους.

Ἐξόχως εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀπροσκόπτου καταναλώσεως τῆς σταρίδος ἡ Βουλὴ ἀσχοληθήσεται οὐ μόνον καταλλήλως μεταρρυθμίζουσα τὰ περὶ οἰνοπνευμάτων κείμενα, ἀλλὰ καὶ ἐπιψηφίζουσα πᾶν ἄλλο μέτρον χρήζον νομοθετικῆς κυρώσεως, καὶ ἐνισχύουσα τὴν κυβερνητικὴν πρόνοιαν ὑπὲρ τοῦ πρωτίστου τούτου προϊόντος τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Ὁ Ὑψίστος σκέποι καὶ διαφυλάτοι τὸν Βασιλέα καὶ ὁλόκληρον τὴν Βασιλικὴν οἰκογένειαν.

Ἀθῆναι 8 Νοεμβρίου. 1893

Ὁ πρόεδρος Σ. Δραγούμης

Ὁ εἰσηγητὴς Ν. Καραπαυλὸς

Τὰ μέλη

Στ. Σκουλούδης Π. Βαλαωρίτης
Ν. Καραπαυλὸς Γ. Ρώμας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΕΞΑΓΩΓΗΣΙΤΗΡΩΝ

Κατὰ τὴν τρίτην τριμηνίαν ἐ. ἔ. ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ λιμένος, Βάρνης σιτηρὰ ποσότητος 3.193 τόνων, ἐκ Πύργου ἡ μεγαλητέρα ἐξαγωγή ἐγένετο κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον, ἦτοι 3572 τόνοι, ἐκ Βάρνης δὲ μετεκομίσθη ἡ περισσότερα ποσότης κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον, ἦτοι 2159 τόνοι.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ἐν τῇ τελευταίᾳ σιδηροδρομικῇ συνεδρίᾳ ἐν Φίουμε διετάχθη ἐκ τῶν συμμετασχόντων ἐκ μέρους τῶν σιδηροδρομικῶν διευθύνσεων τῶν ἐνδιαφερομένων κρατῶν ὥστε αἱ ἀνατολικαὶ συγκοινωνίαι νὰ ἐκτείνωνται μέχρι Βουδαπέστης καὶ νὰ ἐλαττωθῶσι σπουδαίως αἱ τιμαὶ τοῦ δρομολογίου τούτου μεταξὺ τῶν Αὐστρο-ουγγρικῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν τῆς ἀνατολῆς.

ΛΙΜΕΝΕΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν προσέκαλεσε ξένους τινὰς ἐργολάβους ἵνα συμμετάσχουσιν τῇ μειοδοσίᾳ περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος Πύργου, ἦτις θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὰς 22 τρ. Νοεμβρίου. Ὁ ὑπολογισμὸς τῆς κατασκευῆς ἀνέρχεται εἰς 5.875.519 λέβα ἐκ τῶν ὁποίων δι' ἐπιχωματίσεις 3326.880 λέβα διὰ τὴν θόρρεον προκυμαῖαν 1.091.430 λέβα, διὰ τὴν βορρειοανατολικὴν προκυμαῖαν 337.520 καὶ δι' ἐκβάθυνσιν 1.119.360 λέβα. Δι' ἐγγύησιν 5%. Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀρμοδίου συμβολαίου τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς 25 ἡμερῶν πρὸς ἐπικύρωσιν ἐν τῇ Βουλῇ, αἱ δὲ ἐργασίαι τῆς κατασκευῆς, ἦτις ἀποπερατωθήσονται ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν, θὰ ἀρχίσωσιν μετὰ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συνάψεως τοῦ συμβολαίου.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ

Κατ' αὐτὰς Γερμανικὰς τινες ἐφημερίδας ἀνέγραψαν τὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ μυστικοῦ γραφείου τῆς Α. Β. Υ τοῦ ἡγεμόνος ὁ κ. Δ. Στάντσοφ καὶ ἡ κυρία Στάντσεβα πρώτη κυρία τῆς τιμῆς τῆς Α. Β. Υ τῆς ἡγεμονίδος ἔδωκαν τὴν παραίτησιν των. Ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς ἡ εἰδήσις αὕτη διαψεύδεται.

ΔΕΙΠΝΟΝ

Ἐδόθη ἐν τῇ ἀνακτόρῳ δεῖπνον ἐν τῇ ὁποίᾳ προσεκληθήσαν ὁ Μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως ὁ Π. Παρθένιος, ὁ Νομάρχης, ὁ διοικητὴς τῆς μεραρχίας κ. ἀντισυνταγματάρχης Μπότσεφ οἱ κ. κ. ταγματάρχαι, Νικάσεφ, Πέεφ, Δέλωφ, Μπακιτζιέφ, καὶ ἄλλοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ὁ κ. Δωρ Τσομάκωφ καὶ ἄλλοι.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΓΡΑΙΚΩΦ

Ἡ περίληψις τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Γραϊκωφ ἐξεφώνησε ἐπὶ τῇ κηδείᾳ τοῦ μακαρίτου ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἡ σκληρὰ καὶ ἀνέλπιστος ἀπώλεια ἡ πλήξασα τὴν οἰκογένειαν τοῦ πολυκλαύστου ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου Βατερβεργ, βαθέως ἐθλίψε τὴν Βουλγαρίαν, ἔνεκα τούτου ἡ βουλγαρικὴ ἀντιπροσωπεία, ἥτις εἶναι παρούσα ἐν τῇ θλιβερᾷ ταύτῃ τελετῇ, δὲν ἤλθε μόνον ὥπως ἐκπληρώσῃ τὸ τελευταῖον αὐτῆς χρέος πρὸς τὸν πρῶτον αὐτῆς ἡγεμόνα—νὰ καταθέσῃ τὰ εὐκρινῆ αὐτῆς συλληπητήρια εἰς τὴν ἀπαρηγόρητον αὐτοῦ οἰκογένειαν, ἀλλὰ καὶ νὰ κλαύσῃ ἐπὶ τοῦ τάφου τούτου τὴν ἀνεπανάρθωτον ἀπώλειαν ἐκείνου μεθ' οὗ ἡ χώρα ἡμῶν ἤρchiσε τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ὑπαρξίν· νὰ κλαύσῃ Σέ, τὸν ὁποῖον ἔλεψ Θεοῦ καὶ βουλήσει ἔθνοος ἐκάλεσε ἐπὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ Θρόνου καὶ ὅστις δικαίως τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους, μακρὸν χρόνον ἀπειλούμενον κατόρθωσας νὰ τὸ ὁδηγήσῃ μετὰ τοσαύτης λαμπρότητος εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τῆς δόξης, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡγεμονείας Σου! Ὑπερηδῆσας τοσαύτας δοσκολίας, Σὺ ἡδυνήθης νὰ δώσῃς εἰς τὸ Βουλγαρικὸν ἔθνος παραδείγματα πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν κατορθωμάτων καὶ ὅταν ἡ πατρίς εὐρίσκετο ἐν κινδύνῳ, ἐκ μέρους ἐχθροῦ, περὶ οὗ ἡμεῖς πεποίθαμεν ὅτι τρέφει πρὸς ἡμᾶς ἀδελφικὰ αἰσθήματα, Σὺ ἀνέλαβες τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος διὰ τῶν γενναίων Σου χειρῶν, καὶ λούσας τὸν νεαρὸν βουλγαρικὸν στρατὸν εἰς τὰς φλόγας κατάρθωσας, πρῶτος ῥιφθεὶς εἰς τὸ πεδὶον τῆς μάχης, νὰ φέρῃς πρὸς τὴν νίκην καὶ νὰ καλύψῃς τὸ ὄνομά σου καὶ τὰ βουλγαρικὰ ὄπλα διὰ ἀνεξίτηλου δόξης. Ἐκτὸς τούτου, σὺ ἐλύτρωσες ἐν Σλιβνίτση τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος, Σὺ ἔσχεες περισσότεραν τόλμην νὰ θυσιάσῃς ἐν μέσῳ τῆς δόξης Σου καὶ νὰ κα-

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΑΘΗΝΩΝ

Αἱ δύο παλαιαὶ ὁδοί, τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τοῦ Αἰόλου, ἐπαρκεῖς ὥπως περιλάβωσιν ὅλην τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τῆς πρωτεύουσας, ὅτε αἱ Ἀθῆναι ἡριθμούν 40—50.000, ἡρξάτο ν' ἀποβαίνωσι μικραὶ ὅτε ὁ πληθυσμὸς ἀνῆλθε πλέον εἰς τὰς 100.000 κατοίκων. Οἱ οἰκοδεσπόται τότε ἐνόησαν ὅτι ἡ μεταβολὴ τῶν κάτω πατωμάτων εἰς καταστήματα ἦτο ἀπαράιτος καὶ ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος ἐπληρώθη αὕτη καταστημάτων, νέων, εὐρυχωρῶν, πλουσίων, κομψῶν ἅτινα μετέβαλον τὴν ὕψιν τῆς

ὁδοῦ καὶ τῆς ἔδωσαν ὅλως ἐμπορικὸν χαρακτήρα, τὴν ἑκατον εἶδος βουλεβάρτου, ὅπερ προϊόντος τοῦ χρόνου θὰ γείνη ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν τοιοῦτον. Ὁ δὲ τοιαύτην ἔχουσα ὑπόστασιν φυσικῶς ἐγένετο τὸ κυριώτερον κέντρον καὶ βαθμὴδὸν μετεβλήθη εἰς περίπατον. Πρὸ τριῶν τοσάτων ἐτῶν ὁ περίπατος ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐτελείτο. Αἱ κομψαὶ καὶ ἐρωτότροποι Ἀθῆναι ἐκεῖ συνέτρεπον καὶ ἀνεβοκατέβαινον τὴν ὁδὸν ἐπὶ ἄρας ὁλοκλήρους ἀπολαμπάνουσαι οὕτω τὰ ἀγαθὰ τοῦ περιπάτου. Ἐκτοτε ἔπαυσεν ὁ περίπατος οὗτος. Νέοι περίπατοι ἐγένοντο. Ὁ παράδεισος τοῦ Ζαπείου καὶ ἡ δειροστοιχία κατέλαβον τὴν ὁδὸν Σταδίου, οὐχ ἦτον ὅμως ἐξακολουθεῖ αὕτη διατελοῦσα ἡ κυρία διόδος καὶ διὰ τοῦτο ἅπαν τὸ ἐκχυνόμενον εἰς τοὺς διαφό-

ρους περιπάτους πλῆθος θὰ διέλθῃ ὑπ' αὐτῆς.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ διόδος παντὸς ἐξερχομένου εἰς περίπατον. Δι' αὐτῆς θὰ διέλθουν αἱ νεκρικαὶ συνοδαὶ αἱ πολιτικαὶ διαδηλώσεις, αἱ λαμπαδρομαί, αἱ προπομαὶ τῶν ὑπουργῶν εἰς τὰ Ἀνάκτορα, αἱ μεταβάσεις τῶν κομματάρχων ἐν συνοδείᾳ εἰς τὴν Βουλὴν, πᾶς ἄνθρωπος, πᾶσα γυνή, ὅλοι δι' αὐτῆς. Ὅλα τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας ὑπάρχουσιν· ἄμαξαι, τράμ, Ἀλεξάνδραι, vis-à-vis, ἀντερογάλλαι, λεωφορεῖα ἀνὰ πᾶσαν εὐρίσκονται πρὸς χεῖρα διὰ νὰ ἐξυπηρετήσωσιν τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων. Ἐκεῖ ὁ θέλων νὰ ἴδῃ ὅλην τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὰς ποικίλας ἀμφιέσεις αἱς πρέπει παραμένων νὰ τὴν ἴδῃ διελαύνουσαν.

Μὲ ἀμφίεσιν ἀνεπιλήπτου Παρισινού

κομψός, ἀποστίλβων καὶ πληρῶν τὴν ἀτμοσφαῖραν δι' ἀρωμάτων διέρχεται ὁ Δανδῆς Ἀθηναῖος καὶ παρ' αὐτὸν βαδίζει κινούμενος ὄγκος. εἶδος ἐλέφαντος χειροῦς, γυνὴ μετὰ φέσι εἰς τὴν κεφαλὴν ἀσθμαίνουσα δὲ ὡς νὰ ὑπέστη καταδίωξιν, πλάσκα δυστυχῆς, ὅπερ ἐξέδρασεν εἰς Ἀθήνας κακκία ἀπροσδόκητος κετάθεσις τοῦ συζύγου τῆς. Μὲ τὴν φουστάνελλαν σειομένην ὡς ἐλαφρὸν φόρεμα χορευτρίας διέρχεται λεβέντρος Ρουμελιώτης καταδιώκων τὸν συμπατριώτην τοῦ βουλευτῆν ὅστις τοῦ ὑπεσχέθη θέσιν τινὰ καὶ κινδυνεῖ ν' ἀπολέσῃ τὸν ἀφθαλμὸν τοῦ ἀπὸ τὴν ράβδον τοῦ διερχομένου νεαροῦ ἐπαρ. χιώτου, ὅστις θεωρεῖ κομψὸν καὶ εὐπρεπὲς νὰ περιστρέφῃ ταύτην μεταξὺ τῶν δακτύλων τοῦ.

(Ἀκολουθεῖ)

ταθέσης τὸ Στέμμα, τὸ ὁποῖον ἡ νίκη ἔθεσε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Σου, ἵνα λυτρώσης ἀκόμη μίαν φοράν τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος, — τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ καὶ ἀνεξαρτησίαν. Ἡ δόξα τῆς πατρίδος καὶ τὸ ὄνομα Σου αἰωνίως θὰ μείνῃ ἐντετυπωμένα ἐν ἀπάσαις τὰς βουλγαρικὰς καρδίαις, καὶ τὰ μεγάλα Σου κατορθώματα θὰ παραδοθῶσιν ἀπόγονοις εἰς γενεάν, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος καὶ εἰς τὸν βουλγαρικὸν στρατὸν ἐξ ὁνόματος τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους καὶ τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ, ἅτινα ἡμεῖς ἀντιπροσωπεύομεν ἐν ταῦθα, ἀπευθύνομεν τὸ τελευταῖον χαῖρε, εἰς Σέ, ὅστις ὑπῆρξες ὁ πρῶτος αὐτῆς πολίτης καὶ πρῶτος στρατιώτης!

(Ἐκ τῆς «Β. Ζοράς».)

ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΙΠΠΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Τὴν 15 τρέχοντος ἐπέτειον τοῦ συντάγματος τοῦ ἱππικοῦ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος περὶ τὴν ἡμέραν π. μ. ἐγένετο ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν στρατώνων ἐν Σοφίᾳ στρατιωτικὴ παρέλασις. Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν ἐν στολῇ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν πριγκίπων Ερρίκου καὶ Ἰωσήφ Βάτερμπεργ, τοῦ κόμητος Ερμπάχ Σιένμπεργ, τοῦ στρατηγοῦ Μπερυχέρ, τοῦ ταγματάρχου Μπίγκελνεν καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ πρώην Ἡγεμόνος κ. Μέγκες καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Βουλγαρίας κ. Σάββωφ, ἐπεθεώρησε τὴν παρέλασιν, μεθ' ὃ περὶ τὴν 12ην ἀκριβῶς ἐν τῇ αὐτῇ πομπῇ καὶ ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν στρατιωτῶν ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἀνάκτωρα ὅτε Ἡγεμὼν καὶ οἱ ξένοι.

ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ

Αναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Β. Ζοράς».

Τὴν 12 τρέχ. μ. ἡ Α. Β. Υ. ἡ Ἡγεμονίς, συνοδευομένη μόνον ὑπὸ τῆς κυρίας αὐτῆς τῆς τ.μ.ς δεσποινίδος Μυκοῦροβας καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ ταγματάρχου Στογιάνωφ ἐξῆλθεν εἰς περίπατον περὶ τὴν Φιλιππουπόλιν, ὅστις διήρκεσε πλέον τῆς ὥρας. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ νομίζομεν σχεδὸν περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ διαδοθεῖσα ἐν Σοφίᾳ εἰδησις, ὅτι ἡ Ἡγεμονίς ἀσθενεῖ εἶναι παντάπασιν ψευδής.

ΣΤΡΑΤΟΣ

Ἐκ Φιλιππουπόλεως δι' εἰδικῆς ἀμαρξοστοιχίας ἀνεχώρησαν εἰς Σόφίαν ἵνα

παραστῶσιν εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ Ἡγεμόνος Αλεξάνδρου ἐν τάγμα τοῦ 9 πεζικοῦ τῆς Α. Β. Υ. πριγκηπίσσης Κλημεντίνης συντάγματος, κοὶ δύο λόχοι ἐκ τῶν λοιπῶν πεζικῶν συνταγμάτων τῆς φρουρᾶς Φιλιππουπόλεως.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ

Κατὰ τὴν «Β. Ζοράς».

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθ. Τρίτης συνεπεία λογομαχίας συμβάσης ἐν τινὶ καφωδεῖῳ ἐν Χασκόβφ μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν Τ. Τζβέτκωφ ἀνθυπολοχαγοῦ, Αζάρωφ ἀνθυπολοχαγοῦ, Παοῦνωφ ὑπολοχαγοῦ, Γκένεφ ὑπολοχαγοῦ ἀφ' ἐνὸς καὶ ὁμάδος Τούρκων ἀφ' ἐτέρου, ἐπλήλθε συμπλοκὴ καθ' ἣν οἱ ἀξιωματικοὶ ἐξιφούλησαν, οἱ δὲ ἀντίπαλοι τῶν ἐποίησαν χρήσιν πολυκρότων. Ἐτραυματίσθησαν ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν ὁ Τζβέτκωφ λαβὼν τρεῖς πληγὰς, ὧν ἡ μία θανατηφόρος, ὁ Παοῦνωφ πληγῶν εἰς τὸ γόνυ καὶ ὁ Γκένεφ εἰς τὸν ἀριστερὸν μηρόν. Ἐκ τῶν Τούρκων ὁ Σουλεϊμάν Κερήμωφ κατεκρεουργήθη. Λέγεται ὅτι ἀπέθανον ὁ Τζβέτκωφ καὶ ὁ Σουλεϊμάν Κερήμωφ. Ἡ πληγὴ τοῦ Παοῦνωφ εἶναι λίαν ἐπικίνδυνος ὑπάρχει ὅμως ἐλπίς διασώσεως τῆς ζωῆς του, ἐὰν ἀποκοπῇ ὁ ποὺς ἀνω τοῦ γόνατος. Ἀγνοοῦνται τὰ αἶτια τῆς ἀμιάτηρως ταύτης σκηνῆς. Προσεχῶς ἐν ἐκτάσει.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Καθὰ γράφει ἡμῖν ὁ ἐν Φιλιππουπόλει ἀνταποκριτὴς ἐν τῇ κηδεῖᾳ τοῦ Α. Βάτερμπεργ ἀντεπροσωπεύετο ἡ ὁμογενὴς Κοινότης Φιλ.πόλεως ὑπὸ τῶν ἐυπολήπτων κ. κ. Κωνσταντίνου Σκαρλάτου καὶ τοῦ Καζάζη οἵτινες κατέθηκαν στέφανον ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοινότητος.

ΦΗΜΗ

Φήμη κυκλοφορεῖ ὅτι θ' αὐξήσῃ ἡ κάθαρσις ἐπὶ τῶν ἐκ Κων.πόλεως προελεύσεων, διότι ἡ χολέρα ἔλαβε σχετικῶς μεγαλειτέρας διαστάσεις.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Καθὰ γράφει ἡμῖν ὁ ἐν Καβακλή ἀνταποκριτὴς τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἐτελέσθη ἐν τῇ αὐτόθι ναφ' τῆς Παναγίας ἔπαιον τοῦ μακαρίτου Α. Βάτερμπεργ μνημόσυνον.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Αναμφιδόλως ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Σταμπολῶφ εἶνε μεγάλωφρον μὴ καταπατοῦσα τὰ δικαιώματα τῶν ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ μειονοψηφούν, ἀπ' ἐναντίας δὲ ὑπεραμυνομένη αὐτῶν καὶ δι' τῶν

Ἑλλήνων. Ἡ κύρωσεν τὰς ἐκλογὰς Ἀγχιάλου καὶ Σωζωπόλεως, τῶν ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν ἀποδοσῶν ὑπερτῶν Ἑλλήνων, μετέθετο μεθ' ὑποβίβασμοῦ τὸν ἐπαρχὸν Ἀγχιάλου, διότι ἐπίεσε τοὺς Ἑλληνας ἐκλογαῖς κατὰ τὰς πρώτας ἐκλογὰς καὶ ἀπῆλθα τῶν καθ' ἑκόντων αὐτοῦ τὸν ἐπαρχὸν τῆς ἐπαρχίας Καβακλή, ὅστις εἶχε καταστῆ μάστιξ καὶ Ἀλῆ—Πασᾶς κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Αἱ σύγχρονοι αὐταὶ ἀποφάσεις ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τιμῶσιν μεγάλως τὸν κ. Σταμπολῶφ, ἐπισπῶνται δὲ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλλήνων καὶ τὴν ἀγάπην.

ΨΕΥΔΟΛΟΓΗΜΑΤΩΝ ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ

Ἐξ ἀπασάν τῶν γωνιῶν τῆς Βάρνης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῆς τῶν ἐν τῇ Ζενίθ τῆς ἀριστοκρατίας καὶ τῶν ἐν τῇ Ναδίρ τῆς κοινωνίας εἰρικομένων, τὰς αὐτὰς ἀκούει τις ἀδημονείας κατὰ τῶν ἐν τῇ ἐπ' ἀριθ. 83 τοῦ ἐνταῦθα ἐκδομένου καὶ διήθεν δημοσίαν γνώμην διερμηνεύοντος φύλλου «Τσέρνο—Μορέ» καλουμένου δημοσιευθέντων ψευδολογημάτων καὶ ὑβρεων ἅτινα ἄλλως ἐξευτελίζουσιν αὐτὸν τὸν γράφοντα, κατὰ τοῦ ἀμεριστοῦ ἀπολαύοντος συμπαθείας καὶ ὑπολήψεως καὶ ὑπὸ σπανίων κεκοσμημένου προσόντων διοικητοῦ τοῦ Νομοῦ ἡμῶν, ἐνδοξοτάτου Κ.ου Δράσωφ. Ἐνφ' ὁμολογουμένως ὅλος ὁ νομὸς, ἀνεξαρτητῶς ἐθνισμοῦ καὶ θρησκείας εἶνε καταγοητευμένος καὶ εὐγνωμονεῖ ἐπὶ τῇ ἐξαετῇ πρωτοφανεῖ ὄντως κατὰ τὴν ἀμεροληψίαν, δραστηριότητα καὶ λεπτότητα διοικήσει τοῦ καλοῦ κ' ἀγαθοῦ Κ.ου Δράσωφ, εἰρέθη μὲν παληοφυλλάδα ἡ ὁποία χάριν ἰδιοτελείας καὶ κομματισμοῦ προσπαθεῖ νὰ ἀμαυρώσῃ τὸ παρελθὸν αὐτοῦ ἀσυνειδήτως. Παραδεχόμεθα ὅτι τὸ «Τσέρνο—Μορέ» δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς σπόγγος ἀπαλείφον τὴν κιμωλίαν τοῦ μαυροπίνακος καὶ τὰς τῶν συντακτῶν τῆς ἰδέας καὶ ἀρθρα, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ παρελθὸν τοῦ κ. Δράσωφ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εὐφώνως ἀναφέρεται ἐν τῇ Βουλγαρικῇ ἱστορίᾳ πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς. Πλὴν πρὸς τί αἱ πολυλογία; ὁ Κ.ος Δράσωφ ὡς ἀρχαῖος ὑπάλληλος καὶ ἀληθὴς πολίτης εἶναι τοιοῦτος, οἷον μαρτυροῦσιν αὐτὸν τὰ ἔργα ἀναμφιδόλως ὡς οἱ ἑλεγκοὶ τῆς

Τσέρνο—Μορέ δὲν προοῦσιν αὐτὸν, οὕτω δὲν ἔχει ἀνάγκην καὶ τῶν ἡμετέρων ἐπαίνων ἄλλως τε ἡμεῖς ἐκ καθήκοντος ἁπλῶς περιοριζόμεθα νὰ μεθερμηνεύσωμεν τὴν ἐπικρατοῦσαν παρὰ τῇ λαφ' πεποίθησιν ὅτι ὁ Νομὸς Βάρνης ὁ τόσον χαλαρωμένος κατὰ τὸ παρελθὸν, πλήρης φατριασμῶν, φόβων, ληστειῶν κ. τ. λ. κ. τ. λ., ἀπὸ ἐξαιτίας κατέχει τὴν πρώτην ἐπιτήρησιν κατὰ τὴν χάριν τῇ αὐστηρᾷ Διοικήσει καὶ τῇ ἐκτάκτῳ ἱκανότητι τοῦ Κ.ου Δράσωφ τοῦ τιμῶντος ἑαυτὸν καὶ τὴν Βουλγαρικὴν κυβερνήσιν.

Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας, διότι ἡτο βεβαίως ἀδικον νὰ μὴ ρήξωμεν κραυγὴν ἀγανακτίσεως ἀναγνόντες τὰ ἐν τῇ «Τσέρνο—Μορέ» (Μαύρη θάλασσα) μαῦρα ψεῦδη καὶ τὴν συκοφαντίαν ἐναντίον τοῦ κοινῆς ἀπολαύοντος ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης νομάρχου ἡμῶν.

Ω

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ο Κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΤΣΑΣ

Ἐξ Ἀθηνῶν ἀνεχώρησε διὰ Κωνσταντινουπόλεως κατευθυνόμενος εἰς Βουλγαρίαν ὁ κ. Ἀντώνιος Μάτσας βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Μήλου καὶ διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις εταιρίας τῶν ἐργοληψιῶν καὶ εἰς τῶν διαπρεπεστέρων μηχανικῶν οὗς παρήγαγεν ἡ ἐν Ἀθήναις Σχολὴ τῶν Τεχνῶν. Ἡνεγκεν εἰς πέρας οὐ μόνον τὴν τομὴν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου μετὰ τὴν γνωστὴν ἀποτυχίαν τοῦ Οὐγγρου στρατηγοῦ κ. Τύρρ, ἀλλὰ καὶ διαφόρων δημοσίων ἔργων ἐν Ἑλλάδι, οἷον τοῦ ἐκβραχισμού τῆς Κακῆς Σκάλας πρὸς διὰ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Πειραιῶς — Ἀθηνῶν — Πελοποννήσου τὴν κατασκευὴν τῶν λιμένων Πειραιῶς, Καλαμῶν, Πατρῶν καὶ Ζακύνθου, τὴν ἐγκατάστασιν ἐν Ἀθήναις τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός, τὴν ἀνέγερσιν τῶν μεγαλοπρεπεστέρων οἰκιῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τέλει τὴν ἐργολαβικὴν περαιώσιν τῶν πλείστων δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὁδῶν τῆς Ἑλλάδος. Κέκτηται κολοσιαίαν χρηματικὴν περιουσίαν, φέρει τὸ Ἑλληνικὸν παράσημον τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν, ὡς καὶ ξένων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Σκοπὸς δὲ τῆς εἰς Βουλγαρίαν ἐλεύσεως τοῦ ἐξόχου τούτου Ἑλλήνος μὴ

ΨΥΧΩΝ ΠΕΡΙΠΤΥΞΙΣ

III

(συνέχεια)

Δὲν θὰ ἀναγνώσω ἐκ δευτέρου, ὅτι κατὰ συνέχειαν ἀνεῖ διαλείμματος ἔγραψα, καὶ ταῦτα σκοπίμως. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ προσπαθῶ νὰ ἐπιτηδεύω καὶ νὰ λεπτολογῶ βεβαιωμένως — ὅπως ἔγραψα εἶνε ἡ γνησιὰ ὑπαγόρευσις τῆς ψυχῆς μου καὶ μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ ἐπιστολὴ αὐτῇ ἔχει τὴν ἀξίαν ἐκείνην, ἣν πρέπει νὰ ἔχῃ, ἂν θέλω νὰ εἶμαι ὑπεύθυνος εἰς ἑμαυτὴν διὰ τὴν σύνταξιν αὐτῆς καὶ τὸ ἀσύνθηδες διάδημα, εἰς ὃ προέβη γράφουσα ταύτην.

Καὶ τώρα ἐλπίζω, ὅτι καὶ ὑμεῖς θ' ἀπαντήσητε εἰς τὴν εἰλικρινῇ ταύτην παρρησίαν ὡσαύτως καὶ ἀμέσως. Α.

ποῦ δὲ κατόπιν παύσωμεν τὴν ἀλληλογραφίαν μας καὶ μετὰ τὸ τολμηρὸν τοῦτο σχοινοβατικὸν ἄλμα ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν προτέραν συνίρη καὶ καθημερινὴν πορείαν, ἵσως θ' ἀποκομίσωμεν ὀλίγον νέον θάρρος καὶ τὴν εὐχάριστον ἀνάμνησιν, ὅτι τοῦλάχιστον ἵπαζ ἐν τῇ ζωῇ μας κατ' ἀρέσκειαν καὶ καθ' ὑπαγόρευσιν τῆς καρδίας — ὑπῆρξαμεν καὶ ἡμεῖς τρελλοί.

Σὰς προσαγορεύει φιλικῶς
ἡ ἀγνώστὸς σὰς.

IV

Τῇ ἀξιοτίμῳ ἀγνώστῳ
Δεσποινίς,

Ἡ ἀξιογάπητος ἐπιστολή σας μὲ κατέβλεψε λίαν. Γνωρίζω τώρα μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἡ μυστηριώδης ἐκείνη δύναμις τοῦ ν' ἀναγινώσκῃ τις ἐν :

ψυχῇ μιᾶς ἄλλης, συμπαθοῦς πρὸς ἡμᾶς ὑπάρξας, δὲν εἶνε ἀνυπόστατος καὶ σφαλερὰ δοξασία. Γνωρίζω τώρα ὅτι ὁ ἡλεκτρικὸς ἐκεῖνος σπινθὴρ, ὃν ἡσθάνθη, ὅτε διὰ πρώτην φοράν σὰς εἶδον, ἦτο ἡ ἐξωτερικὴ ἐνέργεια μιᾶς ἐνδομύχου ψυχικῆς παθήσεως ἐπὶ τῇ συναντήσει δύο λίαν στενῶς συγγενευσῶν φύσεων. Οὕτω, καὶ μόνον ἀκριβῶς οὕτως, ὅπως σεῖς ἐν τῇ ἐρατεινῇ παρρησίᾳ καὶ ἀφελείᾳ σας περιγράφετε τὸ δελτικὸν σας ἐγὼ ἡ ἰδία, οὕτω σὰς ἐφαντάσθη κατὰ τὴν μυστηριώδη ἐκείνην στιγμὴν, καὶ ὅτι σεῖς μοι ἐγράψατε ἐν πολλαῖς σελίσιν ἐπιστολῶν, ἀνέγνων τότε ἐγὼ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σας κατὰ τὸ ἐν καὶ μόνον ἐκεῖνο δευτερόλεπτον λέξιν πρὸς λέξιν.

Καὶ τώρα γνωρίζω, πόσῳ μοι εἶσθε

στενῶς συγγενῆς ἐνεκεν τῆς συμπαθείας καὶ τῆς ἀμέσου καὶ ταχείας συν-ἐνοήσεως μας, καὶ ἔχω καὶ ἐγὼ τόσα πολλὰ νὰ σὰς εἶπω, καὶ ἐλπίζω καὶ παρ' ἡμῶν ν' ἀκούσω τόσα πολλὰ, ὥστε θὰ ἦτο ἐγκλημα, ἂν δὲν ἠθέλομεν διαρῖξῃ τὸν διαχωρίζοντα ἡμᾶς χάρτινον τοῖχον καὶ δὲν ἠθέλομεν ἀντικαταστήσῃ τὰ νεκρὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου μὲ τὰς ζώσας λέξεις.

Αναμένω μόνον τὴν ὑμετέραν ἀδειαν, διὰ ν' ἀποταθῶ ἀμέσως πρὸς τὴν κυρίαν Σ... παρακαλῶν αὐτὴν, νὰ μεσολαβήσῃ, ἐν τῇ καλοσύνῃ της ὅπως γνωρισθῶμεν προσωπικῶς,

(ἀκολουθεῖ)

χανικού είναι ή ανάληψις της δι-
εργολαβίας κατασκευής των λιμέ-
νων Βάρνης και Πύργου.

Απονέμοντες τὸν δίκαιον ἔπαι-
νον καὶ τὴν χαρὰν ἡμῶν ἐπὶ τῇ
ἀποφάσει ἣν συνέλαβεν ὁ κ. Μάρ-
τας εὐχόμεθα αὐτῷ ἐκ μυχαϊτά-
της καρδίας πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ
μεγαλεπηβόλου αὐτοῦ σχεδίου. Ο-
μολογοῦμεν ὅμως συνάμα, ὅτι, καί-
περ μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ προεικά-
σωμεν τὸ μέλλον, βλέπομεν τὴν
πρόθεσιν αὐτοῦ ἀνοῦχι ἀδύνατον,
τούλάχιστον δυσκολωτάτην, διὰ
λόγους πολλοὺς σπουδαίους καὶ
διαφόρους· εὐχῆς ἔργον νὰ δια-
ψευσθῶσιν αἱ εἰκασίαι ἡμῶν.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Γράφει ἡμῖν ὁ ἐν Αθήναις ἀν-
ταποκριτής:

Πρώτην ἴσως φοράν οἱ ἀρχη-
γοὶ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ κομμάτων
δυσπιστοῦσι πρὸς αὐτοὺς ὡς ἐκ
τῆς ἀψικόρου μεταστάσεως τοῦ
πλείστου τῶν βουλευτῶν δικαιο-
λογουμένων ἴσως ὀλίγον ὡς ἐκ
τῆς λαβυρινθώδους καταστάσεως
τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους
πραγμάτων καὶ τῶν ματαιουμένων
ἐλπίδων τῆς διευθετήσεως αὐτῶν.
Μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ βουλευτῶν
ἐθρυλλήθη τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ Φθι-
ώτιδος βουλευτοῦ καὶ διδάκτορος
τὰ νομικὰ κ. Νικ. Ζητουνιάτου δι-
απρεποῦς μέλους τῆς Κοινωνίας,
ὕλικῳ δὲ ἀνεξαρτήτου ὅσον ὀλί-
γοι τῶν ἐν τῇ Βουλῇ, ὡς μεθιστα-
μένου ἢ διατελοῦντος ἐν τῇ Τρι-
κουρικῇ στρατοπέδῳ ὑπὸ ἐπιφύλα-
ξιν. Ενετάλημεν γὰρ πιστοποιήσωμεν
ὅτι αὐτὰ ταῦτα εἰσὶν ἀνακριβέστα-
τα διότι ὁ κ. Ζητουνιάτης τὸν ὁ-
ποῖον οἱ νοήμονες συμπολίταιτου
ἔφερον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ πρῶτον
πλειοψηφοῦντα κατὰ τὰς βουλευ-
τικὰς ἐκλογὰς εἶναι ἀρρήκτως συν-
δεσμένος μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ
παγιώτατα ἔχοντος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ
τοῦ ἐκλογικὰ κεφάλαια κ. Ζηλού-
μη ἀκολουθοῦντος ἀπὸ ἰσίας τὰς
Τρικουρικὰς ἀρχὰς καὶ ὑπερτεροῦν-
τος κατὰ τὰς ἐκλογὰς μεθ' ὅλα
τὰ ἀναγραφόμενα ἐκάστοτε ρεύ-
ματα ἀντιτρικουπισμοῦ. Ἡ διασάφη-
σις αὕτη θεωρεῖται ἀναγκαία διό-
τι πολλάκις αἱ διαδόσεις, αὗται
δὲν βλάπτουσιν τοὺς βουλευτὰς ὅ-
σῳ τοὺς διαδίδοντας ταύτας καὶ

ἐκτιθεμένους ἀδίκως καὶ παραλό-
γως.

ΕΡΜΗΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΕΝ ΒΑΡΝΗ.

Ἡ Διευθύνσις τῆς Ἑταιρί-
ας φέρει εἰς γνῶσιν ὅτι ἐκ-
τίθενται πρὸς ἐγγραφήν

300 ΜΕΤΟΧΑΙ

Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται πα-
ρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς Εται-
ρίας.

Ἐν Βάρνῃ τῇ 10-ῃ Νοεμβρίου 1893.
(Ἐκ τοῦ γραφείου
Τῆς Διευθύνσεως
(1—3))

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

(τακτικὸν ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ)
10 Νοεμβρίου 1893.

Δὲν ἐπαύσατο εἰσεῖτι ἐγείρουσα πάτα-
γον ἡ ἐγκύκλιος τοῦ κ. Τρικουπῆ πρὸς
τάς τε λανθάνουσας καὶ ταμιακάς καὶ τοῦ Κρά-
τους ἀρχὰς διὰ τῆς ὁποίας κατηργεῖτο ἡ ἐξ-
πραξίς τῶν εἰς χρυσὸν τελῶν καὶ ἡ
ἐπαναφορά τοῦ statu quo ante. Ἀνεφύ-
ησαν δὲ μετὰ τῶν διαφορῶν πολιτι-
κῶν ἀποχρώσεων σφοδραὶ ἀντεγκλή-
σεις καθότι ὁ νόμος τοῦ περὶ εἰσπρά-
ξεως τῶν εἰς χρυσὸν τελῶν ἀνήκει εἰς
τὸν ἴδιον ὑπουργὸν ὅστις καὶ νῦν ἐνε-
τείλατο εἰς τὰ διοικητικὰ νεῦρα τὴν
κατάργησίν του. Ἰσως δὲ καὶ οὐχὶ ἀ-
φυῶς τὸν παρωμοίαν τινος πρὸς τὸν
Κρόνον τὸν καταβροχθίζοντα τὰ τέκνα
του. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ἀλληλογραφίᾳ
ἐποιήσαμεθα μετὰ προφανοῦς ἡρέμου
ῥους λόγον περὶ τοῦ ἐγεγνημένου πα-
τάγου ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ νὰ
ἐνωπιοθῶμεν τοῦ οἰκείου ὑπουργοῦ τὴν
ἀπολογίαν. Καὶ αὕτη ἐγένετο ἐν περι-
φανεί ἄρθρῳ τοῦ ἡμερησίου τοῦ κ.
πρωθυπουργοῦ ὁργάνου ἐν τῇ «Ἀστει»
ἐν τῇ ὁποίᾳ καταλεπτῶς καθορίζεται
ἡ προσήκουσα θέσις τῆς λύσεως τοῦ
ζητήματος ἀπλοποιουμένου διὰ τῆς ἀ-
ναφορᾶς ῥητοῦ τινος ἄρθρου τοῦ Συν-
τάγματος καθ' ὃ ὁ Βασιλεὺς κυρδώνει

καὶ δημοσιεύει τοὺς νόμους διὰ
τῶν ὑπεϋθύνων Αὐτοῦ ὑπουργῶν. Ἐ-
χει καλῶς. Πλὴν πότε συνετελέσθη ἡ
κύρωσις ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Τρι-
κούπη, τοῦ προκειμένου νόμου τοῦ ὁ-
ποίου καὶ ἡ δημοσίευσις ἀνεβλήθη διότι
ἐτέθη ὑπὸ τὴν αἵρεσιν, ἐὰν ἐπιτύχη τὸ
δάνειον τῶν 100 ἑκατομ. καὶ τὸ ὁποῖ-
ον, ὡς γνωστὸν, διὰ λόγους οἵτινες
δὲν ἀνεκαλύφθησαν εἰσεῖτι δὲν ἐπραγ-
ματοποιήθη διότι πραγματοποιουμένου
τοῦ δανείου θὰ ἐφηρμοζόντο κατὰ γράμ-
μα αἱ διατάξεις τοῦ τοῦ Συντάγματος
καθ' ὅς τὰ εἰς χρυσὸν τέλη θὰ ἐτίθεν-
το ὑπέγγυα. Αἱ χρονολογίαι ἄλλως τε
εἰσὶ γνωσταί, τὸ περὶ κυρώσεως τοῦ νό-
μου Διάταγμα ἐξεδόθη κατὰ Δεκέμβρι-
ον τοῦ 1892 ἐνῶ ἡ δημοσίευσίς του
δὲν ἐγένετο μέχρι τοῦ Μαΐου 1893 ὅ-
τε ἀπεχώρησεν ὁ κ. Τρικυπῆς τῆς ἐ-
ξουσίας. Ἡ ἐπιτεῦξις τοῦ δανείου ἀπέ-
τυχε συνεπῶς τὸ ἀδίκον μέτρον τῆς
καταπτώσεως τῶν σταφιδοκτημόνων καὶ
λοιπῶν παραγωγῶν ἦτο ἀναπόδραστος
πατριωτικὴ ἀνάγκη νὰ κατηργεῖτο, ὅ-
περ καὶ ἐγένετο. Ἀλλὰ τῶρα γεννᾶται
τὸ ζήτημα ὅτι ἡ προκατόχος κυβέρνη-
σις Σωτηροπούλου· Ῥάλλη ἐπὶ τῇ βάσει
τοῦ περὶ κυρώσεως Διατάγματος ἐστή-
ριξε τὸ οἰκοδόμημα τῆς συμβάσεως τοῦ
Φαίντιγγ καὶ συνεπῶς πᾶσα διαδεχο-
μένη τὴν ἐτίραν Ἑλληνικὴ Κυβέρνη-
σις ὑποχρεοῦται ἠθικῶς νὰ εὐλαβῆται
τὰς πράξεις τῆς προκατόχου καὶ τὰς
εὐθύνας ὅς ἐπιφέρει αὕτη ἀπέναντι τῶν
δανειστῶν. Ἀλλὰ πρὸς πάντα ταῦτα
ἐπαναλαμβάνει τὸ Μακιαβέλλειον «ὁ
σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα» καὶ προκει-
μένου μετὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἡθικῆς
εὐθύνης πρὸς τὴν εὐλαβίαν τήρησιν, ἐφαρ-
μογὴν ἢ θεμιτὴν ἐλαστικότητα καὶ ἐρ-
μηνείαν τοῦ νόμου ὁ κ. Τρικουπῆς
προέκρινε τὸ δεύτερον ἐπομένως πρὸς
τὴν αἰσῶμα καὶ ὁδὸν τῶν ἀντιπο-
λιτευομένων.

Εἰς τὰς ἐξηγήσεις ταύτας προέβημεν
ἵνα μὴ ἡ «Ὀδησὸς» ἢ τὴν ἀποστολὴν
ἔχουσα νὰ προασπίζηται τὰ ὅλα ἐν ἀ-
πειλούμενα ἐθνικὰ συμφέροντα, χαρὰ
κτηρισθῇ φάτριάζουσα μακρόθεν ἐτι διὰ
τῶν ἐξ Ἀσίων πολιτικῶν τῆς ἀντα-
ποκρίσεως. Διότι οφείλομεν νὰ ὁμολο-
γῶμεν ὅτι τὸν κάλαμον τοῦ ἀντα-
ποκριτοῦ τῆς, ὄντος ὅλως ὕλικῳ ἀν-
εξαρτήτου, παρῶτρυνε πάντοτε ἡ σώ-
φρων κοινὴ γνώμη ἥτις ὅσον κἂν πλα-
νᾶται δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χαρακτη-
ρισθῇ ὡς μεροληπιτοῦσα καὶ φατριά-
ζουσα.

Δ. Ζ.

ΓΝΟΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδὴ ἀντεκαταστάθη ὁ Διεκ-
περαιωτὴς τῆς «Ὀδησοῦ» παρακι-
λονται οἱ συνδρομηταὶ ἡμῶν ὅπως
γνωρίσωσιν ἡμῖν ἐγκαίρως πᾶσαν
τυχὸν ἀναφαινομένην ἀνωμαλίαν
ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραλαβὴν τοῦ
φύλλου.

Ἐκ τοῦ γραφείου

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐξ ὑπνάδα

—Ὁ Ἀλκάδης τῆς μικρᾶς πόλεως
της Αἰγᾶς πλησίον τῆς Παμπλόνης ἐν
τῇ Ἰσπανικῇ Ναυάρᾳ ἔλαβε τὸ 1779
ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας, Δὸν
Βουκαρέλλι, διάταγμα τι ἐκδοθὲν ὑπὸ
τοῦ βασιλέως Καρόλου ΙΙΙ, ὅπερ δι-
έτασσε πάντας τοὺς ἀνευ ἐργασίας
κατοίκους τῆς χώρας νὰ εἰσέλθωσιν
ἀναγκαστικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ
στόλου. Ὁ Ἀλκάδης, εὐσυνείδητος
ὢν, ἀνιγγεῖλεν εἰς τὸν Δὸν Βουκα-
ρέλλι, ὅτι ἐν τῇ πόλει τῆς τοῦ ἐκτὸς ὁ-
λίγων πλουσίων γαιοκτημόνων οὐδεὶς
ἄλλος εἶνε τόσῳ ἀργός, ὅσῳ αἱ
τὸς ὁ ἴδιος, καὶ διὰ τοῦτο δὲν
γνωρίζει πῶς νὰ ἐκτελέσῃ τὸ διάταγ-
μα τῆς Μεγαλειότητος Του. Ὁ Δὸν
Βουκαρέλλι ἐπληροφόρησε τὸν Ἀλ-
κάδην ἀμέσως διὰ δευτέρας ἐπιστο-
λῆς, ὅτι τὸ διάταγμα ἐννοεῖ ἀνθρώ-
πους ἀργούς, οἱ ὅποιοι εἶνε βλαβε-
ροὶ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην κοι-
νωνίαν διὰ τοῦτο ὅς εὐαρεστηθῇ
τὰ τοιαῦτα πρόσωπα, ἀνευ χρονοτρι-
βῆς τινος νὰ τὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν
Παμπλόναν. Ἀλλὰ καὶ ὁ ὁρισμὸς αὐ-
τὸς παρεξηγήθη εἰς βαθμὸν σχεδὸν ἀ-
πίστευτον ὑπὸ τοῦ Ἀλκάδης. Διότι εὐ-
θύς ἀπέστειλεν τὸν ἰατρὸν καὶ
τὸν φαρμακοποιὸν ὑπὸ συνο-
δείαν χωροφυλάκων αὐστηρὰν πρὸς
τὸν Δὸν Βουκαρέλλι, καθ' ὅσον οὗτοι
—ὡς οὗτος μετὰ βασιμότητος ἔγραφεν
—ἦσαν οἱ μόνοι οἱ ὅποιοι διὰ τῆς «ἀ-
ργίας» τῶν ἐδλαπτον τὴν τε ὑγεί-
αν καὶ τὴν ζωὴν τῶν κατοίκων τῆς πό-
λεως.

(5) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ·ΟΔΗΣΣΟΥ· (5)

ΜΗΤΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΓΟΝΗ

Ἦτο δυνατόν αὐτὸς νὰ εἶνε τό-
σον ὀλίγον φιλόφρων, ὥστε ν'
ἀπέλθῃ ἐκεῖθεν χωρὶς νὰ τὴν προ-
ειδοποιήσῃ κατὰ τὸν γνωστὸν γαλ-
λικὸν τρόπον; Τοιοῦτόν τι δὲν
ἠδύνατο νὰ περιμένη τις παρὰ
τούτου. Καὶ ὅμως ὅχι, —ἰδοὺ— ἐ-
κεῖ ἔκειτο ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῆς
χλόης ἀκίνητος, βεβυθισμένος εἰς
ῥεμβασμοὺς ἐν τῇ χλιαρᾷ ἐκείνῃ
ἀτμοσφαίρᾳ, ἣν διέσχίζον μακροὶ
λευκοὶ ἰστοὶ ἀράχνης. Χωρὶς νὰ
τὴν ἐννοήσῃ οὗτος, διολίσθησεν
ἡ Φρέδα εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων
βημάτων ἀπ' αὐτοῦ. Ὁ ἐλαφρὸς
ψιθάβινος πῖλός του εἶχε πέσῃ εἰς
τὸ πλευρὸν του, οὕτως ὥστε βα-
θέως ἡ μέλαινα βουτρυχωτὴ κό-

μη του ἀπετέλει σπανίαν ἀντίθε-
σιν πρὸς τὴν ἀνθηρὰν πρασίνην
χλόην, ἥτις ἐχρησίμευε διὰ τὴν
ῥαίαν ἀνδρικήν του κεφαλὴν ὡς
προσκεφάλαιον. Διότι εἶνε τοῦτο
αὐτὸ τὸ ἴδιον πρόσωπον τῆς μη-
τρὸς τῆς, ἀπαράλακτος; Οἱ συ-
νετοὶ οὗτοι ἐρυθρόφανοι ὀφθαλ-
μοί, οἱ ὅποιοι πάντοτε τόσῳ σο-
βαρῶς καὶ θαθέως, μέχρι τῶν μυ-
χαιατῶν πτυχῶν τῆς φυλῆς ἠ-
δύνατο νὰ εἰσδύσωσι! Τὸ αὐτὸ
στόμα με τοὺς λαμπροὺς ὀδόντας
τὸ ἐκφράζον ἐνέργειαν—ὁ σιδη-
ρὰν θέλυσιν προδίδων ἴδιος πῶ-
γων. Διατὶ ἀράγε ὁ θεὸς Χάϊντς
νὰ ὁμοιάζῃ ἀκριβῶς τὴν τόσῳ μι-
σητῇ μητρυιάντης!

Ἀλλ' ὦ, τῶρα τὴν ἐνόησεν οὗ-
τος καὶ εἰς τὴν στιγμὴν εὐρέθη
ὀρθός. Διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τῆς
ὀκταήμερου γνωριμίας τῶν ἴσταν-
το οὕτως ἀπέναντι ἀλλήλων ἐν

τοιαύτῃ σχεδὸν ἐν ἀδιεξόδῳ ἀ-
μηχανίᾳ.

«Εἶσθε κουρασμένοι, θεῖε—σὰς
ἀνησύχησα—τὰ ὑπόλοιπα μῆλα
δυνάμεθα καὶ αὐριοῦν νὰ συναΐω-
μεν» εἶπεν ἡ Φρέδα, κύπτουσα
καὶ καταθέτουσα τὸ καλῶν κα-
τὰ γῆς.

«Κουρασμένοι; ἀπῆντησεν οὐ-
τος γελῶν εἰρωνικῶς «εἶπατε καλ-
λίτερον, ὀκνηρὸς Φρέδα. Οταν
τις εἶναι ἐξηπλωμένος ἐπὶ συρᾶς
ἄρκτου, τὸ πνεῦμά του ἀποκοιμί-
ζεται. Ποθῶ πράγματι νὰ ἀνα-
λάβω πάλιν ὑπηρεσίαν, καὶ θὰ
ἐπεθύμουν ὅπως αἱ ἡμέραι τῆς
ἀδείας μου πρὸ πολλοῦ εἶχον
λῆξῃ.»

«Ἐτσι,—Καὶ πότε ἀναχωρεῖτε,
θεῖε μου; ἠρώτησεν ἡ νεαρὰ κό-
ρη καταφανῶς ἐν βραδύτητι καὶ
ἀδυνατῶ φωνῇ.

«Τὴν κυριακὴν,—οὕτως ὥστε
τὴν δευτέραν πρωτὶ νὰ εἶμαι εἰς

τὸ σύνταγμα,» ἀπῆντησεν οὗτος
συντόμως.

«Καὶ δὲν ἠμποροῦμεν ἀράγε
ἀκόμη νὰ μάθωμεν εἰς ποῖον μέ-
ρος τῶν γερμανικῶν μας ὁρίων
θὰ μείνῃ τὸ σύνταγμα σας, θεῖε;
Διὰ τὴν κόρην ἐνὸς γηραιοῦ στρα-
τιωτικοῦ ἀνδρὸς ἐπιτρέπεται μία
τοιαύτη περιέργεια!»

Ἐπὶ τῆς σοβαρᾶς μορφῆς τοῦ ἐ-
ρωτηθέντος διεχύθη ἡδὴ μία ἀπα-
στράπτουσα φαιδρότης, μία μακα-
ρία ἔκφρασις ἐρωτοτρόπου πονη-
ρίας, οὕτως ὥστε ἡ νεαρὰ κόρη
προσέβλεψεν αὐτὸν παραξένως.

«Ἐχετε δίκαιον, Φρέδα, μία ἀ-
στείότης δὲν πρέπει νὰ παρατεί-
νεται ἐπὶ πολὺ. Ὁ πατέρας καὶ ἡ
ἀδελφὴ μου Ἀλεξανδρίνη ἐσκέφ-
θησαν νὰ σας κάμωσιν ἕνα μι-
κρὸν ἀθῶνον ἀστεϊσμόν.

(ἀκολουθεῖ)